C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-664/2025 Judecătoria Soroca sediul Florești
1-24057131-03-1r-28072025 Judecător: Zadorojniuc Alexandru

D E C I Z I E
În Numele Legii

16 septembrie 2025 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președintele completului, judecătorul: Ion Talpa
Judecătorii: Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a judecat, în ordine de recurs, recursul inculpatului Cebotaru Veaceslav declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 03 iulie 2025*** în cauza penală privind condamnarea lui:

Cebotaru Veaceslav ***** c/p *****, a. n. *****, domiciliat în *****, cu studii medii, moldovean, cetățean al Republicii Moldova și al României, căsătorit, doi copii minori la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, nesupus serviciului militar, fără antecedente penale (însă prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 22 decembrie 2022, fiind încetat procesul penal de învinuire în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în legătură cu intervenirea Legii privind amnistia);

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal,-

Termenul de examinare a cauzei:
În instanța de fond: 28.05.2024-03.07.2025;
În instanța de recurs: 28.07.2025-16.09.2025.
Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 03 iulie 2025, Cebotaru Veaceslav a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal (*în redacția de la data comiterii faptei*), fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 200 (*două sute*) ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

I s-a adus la cunoștință lui Cebotaru Veaceslav că, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

De asemenea, Cebotaru Veaceslav a semat un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești la organul de probațiune în a cărei rază teritorială își are domiciliul.

S-a aplicat măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea, în privința inculpatului Cebotaru Veaceslav – ce se va menține până la definitivarea sentinței.

S-a încasat de la Cebotaru Veaceslav în beneficiul Statului suma de 30 (treizeci) lei, 19 bani, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Cebotaru Veaceslav, deținând permis de conducere a mijloacelor de transport de categoriile A1, A2, A, B1, B, C1, C, D1, D, BE, C1E, CE, D1E, DE, la 30.03.2024, în jurul orei 02:00 min, se deplasa cu microbusul de model „Volkswagen Crafter 35” cu n/î LJL 859 în modul stabilit de lege, pe str. Ștefan cel Mare din or. Florești, în stare de ebrietate cu grad avansat.

Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, a fost stopat de către inspectorii de patrulare care i-au propus să treacă testarea alcoolscopică. Fiind supus verificării cu alcooltestul de model „Drager", pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, s-a stabilit, că potrivit tichetului nr. 7320 din 30.03.2024, ora 02:16 min, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de cet. Cebotaru Veaceslav *****, constituia 0,66 mg/l, care conform art. 134^{12} alin. (3) Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, intenționat a încălcat prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere conform căruia conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatului Cebotaru Veaceslav întrunesc

elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, după indicii - *conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu sentința în cauză, inculpatul Cebotaru Veaceslav în termen a contestat cu recurs sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 03 iulie 2025, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței și emiterea unei noi decizii potrivit modului primei instanței prin care Cebotaru Veaceslav să fie achitat dat fiind că, fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cererii de recurs s-a invocat faptul că, instanța de fond la examinarea cauzei a apreciat în mod părtinitor setul probator prezentat de către partea acuzării, ignorând astfel în mod cinic principiile fundamentale care guvernează procesul penal.

Susține recurentul că, provoacă revoltă şi indignare, modul în care instanţa de fond a apreciat declaraţiile inculpatului drept inferioare faţă de declaraţiile martorului Mazniuc Dimitrie - colaborator de poliţie, cu calitate de persoană interesată în finalul cauzei, în condițiile în care probe obiective despre acţiuni de consum de băuturi alcoolice din partea inculpatului administrate şi examinate nu au fost.

Menționează recurentul că, în momentul cînd a fost declanşată procedura de testare alcooscopică a lui Cebotaru Veaceslav, nu a fost informat ce era scris în acele hârtii, concomitent i-a fost lezat şi dreptul la apărare, nefiind informat că dispune de dreptul de a fi asistat de un avocat în asemenea situație.

La fel, în susținerea poziției sale, recurentul a declarat că, în acțiunile sale nu se întrunesc elementele componenţei de infracţiune şi anume lipseşte legătura de cauzalitate între conducerea mijlocului de transport şi starea de ebrietate.

Prin urmare, atât Cebotaru Veaceslav cât şi Melnic Maxim fiind martor ocular a relatat instanţei că mijlocul de transport nu a circulat haotic, toţi inclusiv inculpatul au relatat şi confirmat că Cebotaru Veaceslav a efectuat două suflări, or constatarea stării de ebrietate alcoolică s-a dispus cu încălcarea procedurilor legale, adică cap. II pct. (II) al Hotărîrii Guvernului nr. 296 din 16.04.2019, *mai exact, colaboratorii de poliţie, nu au verificat starea funcțională a aparatului, nu au informat subiectul despre faptul că urmează a fi testat la existența vaporilor de alcool în aerul expirat: nu au explicat persoanei testate, procedura testării alcooscopice, nu au respectat instrucțiunile privind ordinea testării alcoolscopice şi normele sanitaro-igienice, nu au desigilat dispozitivul de protecţie (muştucul) în prezenţa examinatului, nu au explicat subiectului dreptul de a contesta, în caz de dezacord, rezultatul testării alcoolscopice; Mai mult ca atât, martorul Mazniuc Dimitrie, nu a prezentat nici un material video/foto ce ar confirma că au executat legal procedura de testare. Totodată, din declarațiile martorului, se*

concluzionează că nu au fost întreprinse careva măsuri legale de a-1 informa pe Cebotaru V . despre dreptul de a fi examinat şi la o instituţie medicală, cerinţă invocată şi în Regulament.

Prin urmare nu este de acord cu soluția instanței, consideră că în virtutea cadrului legal procesual în vigoare la data efectuării acțiunilor menționate, acestea din urmă au fost înfăptuite ilegal şi urmau a fi recunoscute nule.

Argumentele părților:

În temeiul art. 447 alin. (2) CPP, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în recursul declarat, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului ca nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa non-privativă de libertate.*

Conform art. 448 Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

Potrivit art. 449 alin. (1), pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Cu titlu preliminar, Colegiul penal evidențiază că cauza penală de învinuire a inculpatului Cebotaru Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (1) Cod penal a fost examinată în procedură generală din motivul nerecunoașterii vinei inculpatului în cele incriminate.

În continuare, Colegiul penal remarcă că potrivit recursului înaintat de inculpatul Cebotaru Veaceslav, acesta și-a manifestat dezacordul cu sentința contestată în latura stabilirii vinovăției, considerând că în privința sa urmează a fi emisă o decizie de achitare dat fiind că, fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

În acest context se statuează că, în pofida faptului că inculpatul Cebotaru Veaceslav nu și-a recunoscut vina și a pledat pentru emiterea unei sentințe de

achitare, Colegiul penal conchide că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt şi de drept şi just a ajuns la concluzia că Cebotaru Veaceslav a săvârșit infracțiunea ce i se incriminează prin prezenta cauză penală, prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală examinată şi care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Astfel, în pofida faptului că, inculpatul Cebotaru Veaceslav nu și-a recunoscut vina în cele incriminate, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate este integral dovedită prin următoarele probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate de către instanța de fond, și anume prin:

- *declarațiile martorului Mazniuc Dimitrie* care a comunicat faptul că, nu este rudă cu Cebotaru Veaceslav. În martie 2024 a fost implicat în serviciul de patrulare împreună cu Procopii Gheorghe. Patrulând pe str. Ștefan cel Mare intersecție cu strada C. Porumbescu a observat automobil de model „Volkswagen Crafter 35”, nr de înmatriculare și-l aduce aminte, care avea un mers haotic. Indică că, mersul haotic se manifesta stângă pe dreapta brusc. Automobilul dat a fost stopat, la volanul căruia se afla o persoană de gen masculin, în urma identificării s-a dovedit a fi cet. Cebotari Veaceslav. La volanul automobilul l-a observat pe Cebotaru Veaceslav. *Ultimul fiind testat alcoscopic, s-a constatat 0,60 mg/l, cu precizie nu-și amintește. Cebotaru Veaceslav a recunoscut că a consumat alcool*. Ultimul a avut un comportament adecvat, adică liniștit, așa s-a prezentat în fața lor inculpatul. Cu rezultat aparatului de testat inculpatul a fost de acord prin ce și a semnat recipisa. Automobilul a fost încredințat unei persoane care nu a fost în stare de ebrietate. *Indică că, mușțucul a fost desigilat în prezența persoanei*. Nu-și aduce aminte dacă în automobil mai erau și alte persoane. La fața locului, se mai aflau careva persoane, pe care nu le cunoaște, dar se aflau în afara carosabilului când a fost testat inculpatul. Procopii Gheorghe a stopat automobilul, iar cazul a fost documentat de el, a fost și filmat momentul. Filmările din câte cunoaște se află la materialele cauzei penale, cu precizie nu-și amintește. Explică că în toate cazurile se propune prelevarea probelor biologice, în cazul lui Cebotaru Veaceslav la fel i s-a propus.

De asemenea, vinovăția inculpatului Cebotaru Veaceslav în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită și prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de fond, și anume prin:

-proces-verbal de examinare a obiectului din 01 aprilie 2024, prin care a fost examinat tichetul „Drager” nr. 7320 din 30.03.2024 (*f.d. 11*);

-ordonanță de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 03 aprilie 2024, prin care a fost recunoscut mijloc material de probă tichetul „Drager” nr. 7320 din 30.03.2024 (*f.d. 12*);

-tichetul „Drager” nr. 7320 din 30.03.2024, potrivit căruia, în momentul testării, învinuitul avea o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,66 mg/l (*f.d. 13*);

-informație nr. 03/87-101 din 02.04.2024, eliberată de Biroul înmatriculare a transportului și documentare a conducătorilor auto Florești, din care se constată că cet. Cebotaru Veaveslav, a.n. *****, locuitor al or. Florești, str. Dacia 15/18, deține permis de conducere, cu categoriile admise „A1, A2, A, B1, B, C1, C, D1, D, BE, C1E, CE, DIE, DE” (*f. d. 20*);

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele formulate în cadrul cererii de recurs pe fonul aprecierii setului probator, instanța conchide că învinuirea adusă inculpatului Cebotaru Veaceslav este întemeiată, acțiunile acestuia fiind just calificate în temeiul art. 264^1 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative: *conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate la faza de urmărire penală și admise de prima instanță, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludentei și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Recapitulând, Colegiul penal, contrar argumentelor recurentului învederează că vinovăția inculpatului Cebotaru Veaceslav se dovedește în mod indiscutabil prin prisma declarațiilor martorului *Mazniuc Dimitrie* care în mod intransigent a confirmat conducerea mijlocului de transport de către inculpat în stare de ebrietate, iar situația dată, se dovedește inclusiv și prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 01 aprilie 2024, prin care a fost examinat tichetul „Drager” nr. 7320 din 30.03.2024 potrivit căruia, în momentul testării Cebotaru Veaceslav avea o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,66 mg/l.

Prin urmare, setul probator prezentat de partea acuzării conține date certe ce dovedesc în mod incontestabil vinovăția subiectului activ al infracțiunii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal.

De rând cu aceasta, careva circumstanțe care ar pune la îndoială declarațiile martorului Mazniuc Dimitrie privitor la acțiunile inculpatului Cebotaru Veaceslav și careva temeiuri de a nu crede acestor declarații, care au fost relatate sub jurământ de către martor (*art.art.312-313 Cod penal*), nu au fost stabilite, în situația în care declarațiile acestui martor coroborează cu înscrisurile materiale, de

acea apreciază că declarațiile respective corespund adevărului și reflectă circumstanțele reale.

De rând cu acesta, concluzionând temeinicia sentinței adoptată de prima instanță, printr-o apreciere obiectivă a probatoriului pe caz, ce a servit obiect de cercetare judiciară și cu referire la normele procesual–penale aplicabile speței date, ce confirmă vinovăția inculpatului Cebotaru Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, fapt ce permite Colegiului penal să respingă ca nefondate cerințele formulate de recurent în sensul achitării subiectului activ al infracțiunii, dat fiind contrare probelor cauzei penale supusă examinării, or aprecierea subiectivă a probatoriului de către apărare în opinia instanței de recurs nu poate fi luate în considerație.

În această pondere, inculpatul la depunerea cererii de recurs și-a focusat solicitarea prin prisma *lipsei legăturii de cauzalitate între conducerea mijlocului de transport şi starea de ebrietate*, or această teză este una absolut declarativă în condițiile în care baza probantă prezentă la materialele cauzei denotă cu certitudine aflarea lui Cebotaru Veaceslav la volanul mijlocul de transport de model Volkswagen Crafter 35” cu n/î LJL 859 deplasîndu-se la data de 30.03.2024 pe str. Ștefan cel Mare din or. Florești, în stare de ebrietate cu grad avansat, iar aceasta s-a constatat prin examinarea tichetului „*Drager*” nr. 7320 din 30.03.2024, potrivit căruia, în momentul testării, Cebotaru Veaceslav avea o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,66 mg/l, ceia ce a și configurat obligativitatea tragerii la răspundere penală pentru fapta comisă.

Pe de altă parte, Colegiul penal va respinge poziția expusă de recurent în solicitările sale referitor la încălcarea dreptului la apărare în procedura de testare alcoolscopică, nefiind astfel informat de dreptul de a fi asistat de un avocat în asemenea situație, or această abordare este absolut nefondată în condițiile în care potrivit procesului-verbal de efectuare a testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic din 30 martie 2024 s-a dispus efectuarea testării alcoolscopice cu dispozitivul de măsurare a concentrației de alcool în aerul expirat de tip Drager 6810 (*f.d. 5*) la care inculpatul Cebotaru Veaceslav nu a invocat careva obiecții, fiind astfel de acord cu această procedură și rezultatul ei (*f.d. 6*).

Pe acest fundal, Colegiul penal va respinge ca fiind insignifiant speței argumentul recurentului cu privire la faptul încălcării *cap. II al Hotărîrii Guvernului nr. 296 din 16.04.2019, cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei,* or cel din urmă nu a motivat în mod plauzibil prin ce acțiuni persoana abilitată cu dreptul de efectuare a testării alcoolscopice a viciat această procedura în condițiile în care, la etapa documentării stării de ebrietate, Cebotaru Veaceslav a fost de acord cu setul acțiunilor desfășurate, neinvocând careva obiecții, astfel încît, invocarea acestora la etapa

recursului în opinia Colegiului penal nu își regăsesc reflectarea.

În continuare, Colegiul penal accentuează că, la soluționarea acestei cauze recurentul și-a focusat inclusiv opinia pe faptul *aprecierii eronate a probelor ce au dus la condamnarea sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal*. În respingerea acestei teze, instanța de recurs va ține cont și de practica constată a CSJ care, prin deciziile sale a convenit că, sintagma „*bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor*” se referă la aprecierea probatoriului. Pentru admiterea unui recurs în baza acestei sintagme este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) hotărârea să se bazeze pe o aprecierea eronată a probelor;

b) aprecierea să fie „vădit nerezonabilă”;

c) hotărârea contestată se bazează în mod determinant pe această apreciere.

Din chestiunea dată rezultă că nu orice eroare în aprecierea probelor poate de duce la admiterea recursului. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „*vădit nerezonabilă*”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional.

De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată. Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.

Din conținutul celor evidențiază, Colegiul penal constată că, recurentul în cadrul procedurii ordinare nu susține că sentința instanței de fond este arbitrară, ci că ea se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor prin ce i sa încriminat în mod neîntemeiat comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, ***însă fără a explica de ce concluzia cu privire la probatoriu a instanței de fond este irațională***.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal conchide că, asemenea recurs este vădit nefondat, or reținând explicarea naturii învinuirii și personalitatea inculpatului ține a fi solidară cu poziția primei instanței referitor la aprecierea critică a poziției apărării ce a optat pentru emiterea unei soluții de achitare, or aceasta este expusă cu scopul de a induce în eroare instanța de judecată și a se eluda de la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, prin ce s-a constatat cu certitudinea că, inculpatul Cebotaru Veaceslav a comis cu intenție clară fapta de *conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

În aceste ordine idei, teza punctată de către apărare precum că acuzarea nu a prezentat nici o probă veridică și concludentă care ar demonstra vinovăția inculpatului Cebotaru Veaceslav în comiterea delictului penal, în opinia instanței de recurs urmează a fi apreciată ca fiind o poziție înșelătoare, or pe marginea bazei probante prezentată de către partea acuzării nu s-a constatat nici un dubiu care ar

pune-o la îndoială, de aceia versiunea dictată de apărare urmează cu înverșunare de a fi respinsă ca fiind absolut nefondată.

Urmare celor expuse, instanța reține că, ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalităţii soluției instanţei de fond.

În această operă, Colegiul penal reamintește că în jurisprudenţa sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în coroborare cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern şi este în principiu, competenţa instanţelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanţă de recus reţine că recursul declarat de inculpat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni imperioase ce ar cuprinde încălcări esenţiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinţei de a fi „*efectiv*”, fiind lipsit de şanse de succes şi nu este capabil să ofere îndreptarea situaţiei oferită de prima instanță.

Ca rezultat, colegiul consideră că, instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată în ceea ce privește constatarea stării de fapt, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de pr. penală.

În acest sens Colegiul penal reține că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului Cebotaru Veaceslav, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Totodată, instanța de recurs consideră, că verdictul instanței de fond cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de fond le-a expus în partea descriptivă a sentinței, echivalează cu o motivare conformă rigorilor şi exigenţelor din art. 6 CEDO.

De asemenea, instanța de fond reținând circumstanțele de fapt ale cauzei şi-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă şi obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității şi coroborării reciproce, stabilind toate aspectele de fapt şi de drept.

Subsecvent, în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de fond s-a expus argumentat şi motivat, bazându-și just soluția din sentință, iar instanța de recurs o acceptă şi o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza

Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 09 iulie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

De asemenea, Colegiul penal nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii și întinderii pedepsei inculpatului Cebotaru Veaceslav, or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

La capitolul individualizării pedepsei Colegiul reține că, instanța de fond a ținut cont de prevederile art.art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, în acord cu care persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixe în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Astfel, la stabilirea categoriei pedepsei instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care deși se atribuie la categoria celor ușoare (*în redacția legii de până la modificările operate prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024*), prezintă un pericol cu grad avansat, care prejudiciază securitatea circulației şi a exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității şi ordinii publice, punând în pericol viața şi sănătatea cetățenilor RM, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de lipsa circumstanțelor atenuante şi agravante.

La fel, Colegiul penal reține că, în baza art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În această ordine de idei Colegiul penal atestă că, sancțiunea art. 264[1] alin. (1) Cod penal *(în vigoare la data comiterii infracțiunii)* prevedea pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Astfel, Colegiul penal constată că prima instanță a ajuns la concluzia justificată de a stabili inculpatului Cebotaru Veaceslav pedeapsa penală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, considerând că această pedeapsă va atinge scopul sancțiunii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum şi de prevenire a comiterii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi din partea altor persoane.

Finalmente, Colegiul penal relevă că instanța de fond justificat a dispus de a încasa de la Cebotaru Veaceslav în beneficiul Statului suma de 30, 19 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, or, acestea au fost suportate pentru efectuarea alcooltestului (*f.d. 13*), cheltuieli ce cad sub incidența prevederilor art.art. 227 și 229 Cod de procedură penală al RM și care urmează a fi puse în sarcina inculpatului atâta timp, cât vina acestuia a fost dovedită indubitabil, iar suportarea acestor cheltuieli de către stat a avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

Raportând circumstanțele date la materialele cauzei, instanța de recurs ajunge la concluzia, că argumentele invocate în recurs declarat sunt nefondate, iar soluția instanței de fond este corectă, fapt pentru ce nu este necesar de a interveni într-o sentință legală și întemeiată, din care motive recursul declarat de inculpatul Cebotaru Veaceslav urmând a fi respins.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,-

D E C I D E:

Recursul inculpatului Cebotaru Veaceslav, declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 03 iulie 2025***, adoptată în cauza penală în privința lui **Cebotaru Veaceslav** se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei sentințe fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul: Ion Talpa

Judecătorii: Cristina Prisacari

Ecaterina Arseni